

Ken ie mie nog?

Zo luidt de titel van 8 uitzendingen op rtv-oost over verpleegzorg. Misschien heeft u ze gezien of er over gehoord. De opnames zijn gemaakt op de verpleegafdeling van het Dijkhuis en op de hospice in het borsthuis/de Hof in Hengelo. Jauke Boerdam heeft gefilmd op alle momenten van de dag en de nacht. Alle betrokkenen hebben daar hun toestemming voor gegeven. Een krachtig signaal van hen, dat kwetsbaarheid gezien mag worden, omdat het deel kan uitmaken van ons leven. De vragen die tijdens de dagelijkse zorg naar voren kwamen werden gesteld en we zien alle betrokkenen hun eigen antwoord geven.

En het kan niet anders dan dat elk antwoord tijdelijk is. Op een ander moment, in een andere situatie zou het weer anders luiden. Antwoorden gegeven door mensen die met de onmacht van het lijden worden geconfronteerd. Je kunt er niets aan veranderen. Als ik hun woorden beluister dan gaat het in hun leven over meeleven, het beste ervan maken, de vreugde ervaren en het verdriet erkennen, doorgaan. Het leven aanvaarden. Aanvaarden dat je er niets aan kunt veranderen is een kunst die mensen het hoofd boven water doet houden in alle verdriet. De mens wikt en God beschikt. Het kan als een anker werken in woelige tijden zoals we zien in de documentaire. Daarmee wil ik niet onder de tafel vegen dat er momenten zijn dat een mens niet verder wil en kan met leven. Ook daarover mag het gesprek gaan.

Ik ben trots op mijn collega's die zo mensgericht werken, ik ben trots op de vrijwilligers die steeds maar weer de ander centraal stellen. Ik zou de echtgenoten, de dierbaren, de mantelzorgers willen toeroepen, houd vol, houd moed, vertel wat je belangrijk vind, laat je steunen, vraag om hulp, vergeet jezelf niet. Om jullie relatie gaat het in je eigen leven en daarmee ook in de zorg. Mijn hart gaat open bij de mensen die zich in hun kwetsbaarheid durven laten zien. Kwetsbaarheid roept kwetsbaarheid op, geweld tegengeweld. Geweld maakt ons leven en de zorg niet beter. Openheid en kwetsbaarheid wel is mijn overtuiging. Maar daar is moed voor nodig. Er is in mijn ogen veel moed te zien in de documentaires.

Geweldig dat de zorgzaamheid waarin ik geloof als bron van menselijk zijn, met al zijn prachtige gebeurtenissen, met zijn twijfels en met alles wat er mis gaat zomaar in uw huiskamer mag komen. Ik hoop dat uw hart ook open gaat en dat u met nuance over zorg wilt denken en praten. Wilt u meedenken en mee doen of hebt u vragen. Wij staan er open voor. Zorg mee.

Bert Maathuis, geestelijk verzorger TriviumMeulenbeltZorg.